

خبر

چین ۹۰ درصد بازار واردات را در اختیار دارد

اسباب‌بازی یک کالای سرگرمی نیست؛ بلکه رسانه‌ای بی‌صدا است. ما با واردات اسباب بازی، بسته‌های فرهنگی کشورهای دیگر را به دست کودکان خود می‌سپاریم که ممکن است با ارزش‌های اخلاقی در تضاد باشند.

اسباب‌بازی، یک رسانه بی‌صدا است؛ رسانه‌های که در عین سرگرم کردن کودک می‌تواند غیرمستقیم فرهنگ‌ها، ارزش‌ها و سبک زندگی را نیز به ذهن و رفتار کودک منتقل کند. کودکی که با یک اسباب‌بازی خارجی سرگرم می‌شود، ناخودآگاه در حال یادگیری سبک زندگی، الگوهای رفتاری و حتی نوع نگاه به قهرمانان و شخصیت‌هاست. از همین رو اسباب‌بازی یک کالای تفریحی نیست، بلکه ابزار شکله‌ی به رفتارها و ادراکات و همچنین گسترش هویت فرهنگی کودک است.در کشور ما این موضوع کمتر مورد توجه قرار گرفته است. در نتیجه ما می‌بینیم که بخش قابل‌توجهی از بازار اسباب‌بازی به محصولات غیرایرانی و وارداتی اختصاص یافته و نیاز داخلی از این طریق تأمین می‌شود.
آمار و ارقام موجود نشان می‌دهد درصد بالایی از مصرف داخلی اسباب‌بازی در کشور وابسته به واردات است. زمانی که کودک ایرانی در سنین شکل‌گیری شخصیت، با روایت‌ها و نمادهای از فرهنگ دیگر مواجه می‌شود، امکان اثرگذاری بر جهت‌گیری ذهنی و رفتاری‌اش افزایش پیدا می‌کند. به خصوص اگر محتوای این محصولات بر اساس روایات، ارزش‌ها و مفاهیم همان فرهنگ طراحی شده باشد و با نیازها و زمینه‌های فرهنگی کودک ایرانی همخوانی نداشته باشد و ورود گسترده این محصولات می‌تواند فقط از جنبه سرگرمی اثر نگذارد و بلکه زمینه‌های از فرهنگ بیگانه را به حوزه تربیتی کودک منتقل کند. علاوه بر پیامدهای فرهنگی، سهم بالای کالاهای وارداتی می‌تواند به تولیدکنندگان بومی و ایرانی آسیب جدی وارد کند و در نتیجه فرصت‌های مغفلی مرتبط با این صنعت را کاهش دهد. علاوه‌بر آن نبود استانداردهای سخت‌گیرانه در واردات و کیفیت‌سنجی دقیق محصولات کودکانه، از دیگر نگرانی‌های واردات اسباب‌بازی است؛ نگرانی‌هایی که در صورت بی‌توجهی، ممکن است بازار این حوزه را بیش از پیش در اختیار محصولات کم‌کیفیت خارجی قرار دهد. در ادامه گزارش، تلاش کرده‌ایم با نگاهی به آمار رسمی مرکز جمهوری اسلامی ایران، میزان واردات اسباب‌بازی را در سال ۱۳۰۴ بررسی کنیم و ببینیم در دهماه این سال، چه سهمی از بازار داخلی توسط محصولات وارداتی تأمین شده است.

کامچه کشورهای سلیقه و هویت کودکان ایرانی را در دست دارند؟

بررسی دهماه‌ای گمرکی صدها ساله ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که انحصار واردات اسباب‌بازی در دستان چند کشور از جمله چین، امارات متحده عربی، ترکیه و هنگ کنگ است. در این میان، چین با اختلاف، بیشکام و پرچمدار واردات به بازار ایران محسوب می‌شود. طبق آمار رسمی، حدود ۴ هزار تن از حجم کل واردات، تنها از کشور چین صورت گرفته است؛ عددی که علاوه بر تسلط اقتصادی، از نفوذ سبک زندگی و الگوهای رفتاری این کشور بر زیست روزمره کودکان ایرانی حکایت دارد. در جایگاه دوم، امارات متحده عربی با حدود ۴۴۳ تن واردات قرار دارد. نکته مهم این است که امارات، تنها به‌عنوان یک تولیدکننده، بلکه به‌عنوان مرکز توزیع و نشر برندهای غربی و بین‌المللی عمل می‌کند. این حجم از واردات، نشان از ورود بی‌روصدای شخصیت‌ها و ارزش‌های غیرایرانی است که به‌تدریج جایگزین قهرمانان بومی در ذهن کودک می‌شوند. در ادامه، ترکیه با حدود ۳۴ تن و هنگ‌کنگ با ۱۳ تن در رتبه‌های بعدی قرار دارند. ورود اسباب‌بازی از ترکیه، علاوه بر ایجاد اقتصادی، حامل رویکردهای مدرنیته خاص این کشور است که بازنمایی آن در قالب عروسک‌ها و ابزارهای بازی، ناخودآگاه کودک را با اولویت‌های فرهنگی دیگری آشنا می‌کند.این آمارها نشان می‌دهد که اسباب‌بازی تنها یک کالای سرگرمی نیست؛ بلکه رسانه‌ای بی‌صدا است. ما با واردات این حجم از کالا، تنها کالا وارد نمی‌کنیم، بلکه بسته‌های فرهنگی کشورهای دیگر را به دست کودکان خود می‌سپاریم که ممکن است با ارزش‌های اخلاقی و هویت ملی ما در تضاد باشند که این موضوع نیازمند بازنگری جدی در سیاست‌های حمایتی از تولید بومی است.

تولید ۱۶ میلیون دلار ارز برای اسباب‌بازی

بر اساس آمار تجمیعی واردات اسباب‌بازی در دهماه سال ۱۴۰۴، مجموع وزن واردات به حدود ۴ هزار و ۹۵۱ تن رسیده است. این رقم نشان می‌دهد که بازار اسباب‌بازی کشور همچنان وابستگی قابل توجهی به محصولات وارداتی دارد و سهم تولیدکنندگان داخلی در بازار اسباب‌بازی، محدود است. از منظر ارزش ریالی، مجموع واردات اسباب‌بازی به ۱۰ تریلیون و ۲۳۶ میلیارد ریال رسیده است و همچنین ارزش دلاری این واردات ۱۶ میلیون و ۴۸۴ هزار دلار ثبت شده است. این ارقام نشان می‌دهد که برای تأمین اسباب‌بازی کشور، منابع مالی بسیار قابل توجهی خارج شده است؛ منابعی که در صورت استفاده در تولید ملی، می‌توانست در ایجاد و تقویت زیرساخت‌های صنعتی و تولید ایجاد اشتغال و حمایت از طراحان و تولیدکنندگان داخلی نقش مؤثری داشته باشد. پرسش اساسی این است که چرا تولید اسباب‌بازی در ایران نتوانسته سهمی مناسب را به دست آورد؟ آیا مشکل در تأمین مواد اولیه است، یا نبود فناوری‌های بروز در طراحی و ساخت، یا نبود حمایت‌های مؤثر از سوی نهادهای مسئول؟ به نظر، مجموعه‌ای از این عوامل، در کنار جذابیت پایین محصولات داخلی و ضعف در بازاریابی، موجب شده است که کالای ایرانی نتواند آن طور که شایسته است با نمونه‌های وارداتی رقابت کند. این آمار هشداري درباره لزوم بازنگری در سیاست‌های حمایتی تولید و تقویت صنعت اسباب‌بازی ایرانی است؛ صنعتی که در صورت توجه جدی، می‌تواند علاوه بر تأمین نیاز بازار، در حفظ هویت فرهنگی کشور نیز اثرگذار باشد.

تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰

فرهنگ و هنر

آروسک جُلی؛ روایتگر قصه‌های ناگفته زنان روستا

رسیده و اکنون با احیای دوباره آن، قصه زنان این سرزمین برای نسل‌های آینده بازگو خواهد شد. او ادامه داد: بر اساس روایتهای شفاهی و نمونه‌های باقی‌مانده، آروسک جُلی احیا شد. عروسکی که نام آن از «جِل» به معنای تک‌پارچهم و دورریزهای پارچه‌ای عروسک که سال‌ها در حافظه پیرزنان روستا زنگی می‌کرد طبیعی و بومی می‌مانند. این پژوهشگر با اشاره به ویژگی‌های منحصر‌فرد این عروسک بومی افزود: چهارپایه عروسک برگرفته از نقش‌های سنتی «چشم‌چشمی» یا خورشیدخالم و متعلق به نوره قادر است و برعکس میراث فرهنگی لباس و دورریزهای آن، عروسک مُدَب را از نمونه‌های دیگر متمایز می‌کند. او اظهار کرد ثبت ملی این عروسک چند سال به طول انجامید و تغییرات مدیریتی و اداری، روند ثبت را با کندی مواجه کرد اما سرانجام این میراث ناملموس به شماره ۳۲۹۱ در ثبت رسید. میرزایی گفت: بانوان روستا از احیای این عروسک استقبال و بسیاری از آنان برای یادگیری و تولید آن اعلام آمادگی کردند تا زمینه‌ای برای ایجاد اشتغال و رونق صنایع دستی در مُدَب فراهم شود. او از خرید خانه‌ای تاریخی در قلعه قدیمی مُدَب برای رانندگی خانه صنایع‌دستی و عروسک گردن داد و افزود: به دلیل هزینه‌های بالای مرمت، هنوز امکان بهره‌برداری از این مجموعه فراهم نشده اما امیدواریم با حمایت مسولان، این خانه به مرکزی برای معرفی میراث فرهنگی مُدَب تبدیل شود. این پژوهشگر همچنین از برنامه‌ریزی برای ثبت دیگر میراث ناملموس روستا از جمله غلغاه و شیرینی‌های سنتی خبر داد و گفت: پس از تکمیل این مراحل، احیای عروسک‌های بومی دیگر مناطق از جمله ولوجیه نیز در دستور کار قرار خواهد گرفت. او با تأکید بر اهمیت دستخشان می‌گفت: «تولید عروسک کودکان افزودنی بسیاری نبود، بلکه همدم روزهای دلتنگی، رازدار اشک‌ها و لیخندها و سنگ صبور عروس‌های جوان به شمار می‌رفت و هر زمان که زنان جوان از دوری خانواده یا سختی‌های زندگی دلگرمی می‌شدند، این یادگار دستساز، آنان را به یاد مهر مادر و خاله پداری می‌انداخت. میرزایی خاطر نشان کرد: عروسک جُلی یکی از سفارش‌های مهم آواز آروسک گردن در دربار و محافل پیوند نسل‌هاست، یادگاری که از دستان زنان هنرمند دیزوز به امروز

رسیده و اکنون با احیای دوباره آن، قصه زنان این سرزمین برای نسل‌های آینده بازگو خواهد شد. او ادامه داد: بر اساس روایتهای شفاهی و نمونه‌های باقی‌مانده، آروسک جُلی احیا شد. عروسکی که نام آن از «جِل» به معنای تک‌پارچهم و دورریزهای پارچه‌ای عروسک که سال‌ها در حافظه پیرزنان روستا آن را با استفاده از مواد طبیعی و بومی می‌مانند. این پژوهشگر با اشاره به ویژگی‌های منحصر‌فرد این عروسک بومی افزود: چهارپایه عروسک برگرفته از نقش‌های سنتی «چشم‌چشمی» یا خورشیدخالم و متعلق به نوره قادر است و برعکس میراث فرهنگی لباس و دورریزهای آن، عروسک مُدَب را از نمونه‌های دیگر متمایز می‌کند. او اظهار کرد ثبت ملی این عروسک چند سال به طول انجامید و تغییرات مدیریتی و اداری، روند ثبت را با کندی مواجه کرد اما سرانجام این میراث ناملموس به شماره ۳۲۹۱ در ثبت رسید. میرزایی گفت: بانوان روستا از احیای این عروسک استقبال و بسیاری از آنان برای یادگیری و تولید آن اعلام آمادگی کردند تا زمینه‌ای برای ایجاد اشتغال و رونق صنایع دستی در مُدَب فراهم شود. او از خرید خانه‌ای تاریخی در قلعه قدیمی مُدَب برای رانندگی خانه صنایع‌دستی و عروسک گردن داد و افزود: به دلیل هزینه‌های بالای مرمت، هنوز امکان بهره‌برداری از این مجموعه فراهم نشده اما امیدواریم با حمایت مسولان، این خانه به مرکزی برای معرفی میراث فرهنگی مُدَب تبدیل شود. این پژوهشگر همچنین از برنامه‌ریزی برای ثبت دیگر میراث ناملموس روستا از جمله غلغاه و شیرینی‌های سنتی خبر داد و گفت: پس از تکمیل این مراحل، احیای عروسک‌های بومی دیگر مناطق از جمله ولوجیه نیز در دستور کار قرار خواهد گرفت. او با تأکید بر اهمیت دستخشان می‌گفت: «تولید عروسک کودکان افزودنی بسیاری نبود، بلکه همدم روزهای دلتنگی، رازدار اشک‌ها و لیخندها و سنگ صبور عروس‌های جوان به شمار می‌رفت و هر زمان که زنان جوان از دوری خانواده یا سختی‌های زندگی دلگرمی می‌شدند، این یادگار دستساز، آنان را به یاد مهر مادر و خاله پداری می‌انداخت. میرزایی خاطر نشان کرد: عروسک جُلی یکی از سفارش‌های مهم آواز آروسک گردن در دربار و محافل پیوند نسل‌هاست، یادگاری که از دستان زنان هنرمند دیزوز به امروز

رسیده و اکنون با احیای دوباره آن، قصه زنان این سرزمین برای نسل‌های آینده بازگو خواهد شد. او ادامه داد: بر اساس روایتهای شفاهی و نمونه‌های باقی‌مانده، آروسک جُلی احیا شد. عروسکی که نام آن از «جِل» به معنای تک‌پارچهم و دورریزهای پارچه‌ای عروسک که سال‌ها در حافظه پیرزنان روستا آن را با استفاده از مواد طبیعی و بومی می‌مانند. این پژوهشگر با اشاره به ویژگی‌های منحصر‌فرد این عروسک بومی افزود: چهارپایه عروسک برگرفته از نقش‌های سنتی «چشم‌چشمی» یا خورشیدخالم و متعلق به نوره قادر است و برعکس میراث فرهنگی لباس و دورریزهای آن، عروسک مُدَب را از نمونه‌های دیگر متمایز می‌کند. او اظهار کرد ثبت ملی این عروسک چند سال به طول انجامید و تغییرات مدیریتی و اداری، روند ثبت را با کندی مواجه کرد اما سرانجام این میراث ناملموس به شماره ۳۲۹۱ در ثبت رسید. میرزایی گفت: بانوان روستا از احیای این عروسک استقبال و بسیاری از آنان برای یادگیری و تولید آن اعلام آمادگی کردند تا زمینه‌ای برای ایجاد اشتغال و رونق صنایع دستی در مُدَب فراهم شود. او از خرید خانه‌ای تاریخی در قلعه قدیمی مُدَب برای رانندگی خانه صنایع‌دستی و عروسک گردن داد و افزود: به دلیل هزینه‌های بالای مرمت، هنوز امکان بهره‌برداری از این مجموعه فراهم نشده اما امیدواریم با حمایت مسولان، این خانه به مرکزی برای معرفی میراث فرهنگی مُدَب تبدیل شود. این پژوهشگر همچنین از برنامه‌ریزی برای ثبت دیگر میراث ناملموس روستا از جمله غلغاه و شیرینی‌های سنتی خبر داد و گفت: پس از تکمیل این مراحل، احیای عروسک‌های بومی دیگر مناطق از جمله ولوجیه نیز در دستور کار قرار خواهد گرفت. او با تأکید بر اهمیت دستخشان می‌گفت: «تولید عروسک کودکان افزودنی بسیاری نبود، بلکه همدم روزهای دلتنگی، رازدار اشک‌ها و لیخندها و سنگ صبور عروس‌های جوان به شمار می‌رفت و هر زمان که زنان جوان از دوری خانواده یا سختی‌های زندگی دلگرمی می‌شدند، این یادگار دستساز، آنان را به یاد مهر مادر و خاله پداری می‌انداخت. میرزایی خاطر نشان کرد: عروسک جُلی یکی از سفارش‌های مهم آواز آروسک گردن در دربار و محافل پیوند نسل‌هاست، یادگاری که از دستان زنان هنرمند دیزوز به امروز

رسیده و اکنون با احیای دوباره آن، قصه زنان این سرزمین برای نسل‌های آینده بازگو خواهد شد. او ادامه داد: بر اساس روایتهای شفاهی و نمونه‌های باقی‌مانده، آروسک جُلی احیا شد. عروسکی که نام آن از «جِل» به معنای تک‌پارچهم و دورریزهای پارچه‌ای عروسک که سال‌ها در حافظه پیرزنان روستا آن را با استفاده از مواد طبیعی و بومی می‌مانند. این پژوهشگر با اشاره به ویژگی‌های منحصر‌فرد این عروسک بومی افزود: چهارپایه عروسک برگرفته از نقش‌های سنتی «چشم‌چشمی» یا خورشیدخالم و متعلق به نوره قادر است و برعکس میراث فرهنگی لباس و دورریزهای آن، عروسک مُدَب را از نمونه‌های دیگر متمایز می‌کند. او اظهار کرد ثبت ملی این عروسک چند سال به طول انجامید و تغییرات مدیریتی و اداری، روند ثبت را با کندی مواجه کرد اما سرانجام این میراث ناملموس به شماره ۳۲۹۱ در ثبت رسید. میرزایی گفت: بانوان روستا از احیای این عروسک استقبال و بسیاری از آنان برای یادگیری و تولید آن اعلام آمادگی کردند تا زمینه‌ای برای ایجاد اشتغال و رونق صنایع دستی در مُدَب فراهم شود. او از خرید خانه‌ای تاریخی در قلعه قدیمی مُدَب برای رانندگی خانه صنایع‌دستی و عروسک گردن داد و افزود: به دلیل هزینه‌های بالای مرمت، هنوز امکان بهره‌برداری از این مجموعه فراهم نشده اما امیدواریم با حمایت مسولان، این خانه به مرکزی برای معرفی میراث فرهنگی مُدَب تبدیل شود. این پژوهشگر همچنین از برنامه‌ریزی برای ثبت دیگر میراث ناملموس روستا از جمله غلغاه و شیرینی‌های سنتی خبر داد و گفت: پس از تکمیل این مراحل، احیای عروسک‌های بومی دیگر مناطق از جمله ولوجیه نیز در دستور کار قرار خواهد گرفت. او با تأکید بر اهمیت دستخشان می‌گفت: «تولید عروسک کودکان افزودنی بسیاری نبود، بلکه همدم روزهای دلتنگی، رازدار اشک‌ها و لیخندها و سنگ صبور عروس‌های جوان به شمار می‌رفت و هر زمان که زنان جوان از دوری خانواده یا سختی‌های زندگی دلگرمی می‌شدند، این یادگار دستساز، آنان را به یاد مهر مادر و خاله پداری می‌انداخت. میرزایی خاطر نشان کرد: عروسک جُلی یکی از سفارش‌های مهم آواز آروسک گردن در دربار و محافل پیوند نسل‌هاست، یادگاری که از دستان زنان هنرمند دیزوز به امروز

فر آیند تمرکز و توزیع آگهی‌های دولتی و انتشار آن در نشریات کشور، کماکان ادامه خواهد داشت

کنترل‌انتشار، در اصلاحیه مورخ ۱۴۰۰/۲/۰۵ «بین نامه نحوه فعالیت دستگاههای دولتی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت» به تصویب هیات وزیران رسیده بود، تمدید گردید. این برنامه زمان بندی ۵ ساله در دولت دوازدهم به پیشنهاد جناب آقای دکتر صالحی که در آن زمان نیز وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی بودند، در هیات دولت تصویب شده بود و اینکه نیز با همت و تلاش ایشان جایگاه دولت با تمدید این برنامه زمان بندی ۵ ساله موافقت کرد.

شایان ذکر است، طبق بند ۵ قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اجرای قوانین مربوط به مطبوعات

اصفهان؛ شهری که موسیقی در آن نفس می‌کشد

موسیقایی این شهر است. در گذشته، موسیقی نه صرفا یک رشته آموزشی، بلکه بخشی از زندگی اجتماعی و فرهنگی شهر بود. محافل خصوصی گرفته تا حضور پررنگ در این‌ها و فضاهای هنری‌ها امروز، ساختار آموزش موسیقی بیشتر به آموزشگاه‌های پرارکند و دوره‌های کوتاه‌مدت محدود شده و همین مسئله باعث کاهش پیوست فرهنگی میان نسل‌ها شده است. در نتیجه، مسیر رشد هنرمندان یک فرآیند طبیعی و تدریجی به یک مسیر آموزشی کوتاه و غیر تجربی تبدیل شده است.نوشیروان پویان، موسیقیدان و پژوهشگر موسیقی ایرانی با اشاره به جایگاه تاریخی اصفهان در موسیقی ایران تأکید کرد: اگر بخوایم واقع‌بینانه نگاه کنیم، اصفهان زمانی یک زیست‌بوم موسیقایی بود، نه فقط یک شهر دارای آموزشگاه موسیقی. هنرمند در دل زندگی مردم رشد می‌کرد، نه فقط در کلاس درس. او با اشاره به تغییرات ساختاری در فضای موسیقی شهر ادامه داد: یکی از مهم‌ترین آسیب‌ها این است که موسیقی از بستر اجتماعی خود جدا شده است. وقتی موسیقی در متن زندگی شهری حضور نداشته باشد، طبیعی است که تولید چهره‌های اثرگذار هم کاهش پیدا کند. این موسیقیدان درباره وضعیت زیرساخت‌ها در اصفهان اظهار کرد: زیرساخت آموزشی وجود دارد اما این زیرساخت‌ها با جایگاه تاریخی اصفهان هم‌تراز

اصفهان امروز

خبر

فروش ۶ میلیارد تومانی سینماها از نمایش بازی ایران و بلژیک

بازی فوتبال ایران و بلژیک در سینماها ۲۲ هزار و ۷۶۰ نفر مخاطب داشت و به فروش ۵ میلیارد و ۹۵۰ میلیون تومانی دست یافت.

شب گذشته ۳۱ خرداد هم‌زمان با برگزاری دیدار تیم‌های ملی فوتبال ایران و بلژیک در جام جهانی ۲۰۲۶، سینماهای کشور میزبان هوادارانی بودند که این مسابقه را به‌صورت زنده روی پرده نقره‌ای تماشا کردند. طبق آمار رسمی سامانه سَمفا، مجموع بلیت‌های فروخته شده برای این رویداد به ۳۲ هزار و ۷۶۰ عدد رسید که نشان از استقبال قابل توجه تماشاگران دارد. این مسابقه در ۲۱۷ سالن سینما در سراسر کشور به نمایش درآمد. همچنین مجموع سانس‌های اختصاص یافته برای پخش بازی نیز ۲۱۹ سانس اعلام شده است. بلیت این مسابقه با قیمت ۱۸۰ هزار تومان فروخته شد و سینماها در بازی شب گذشته به مجموع فروش ۵ میلیارد و ۹۵۰ میلیون و ۲۲۰ هزار تومان رسید. بازی ایران و نیوزیلند ۲۶ خرداد ساعت ۴:۳۰ به دلیل صاف نشدن مجوز از سوی پلیس اماکن اجازه اکران در سینماها را پیدا نکرد حال باید منتظر ماند و دید که بازی ایران مقابل صحرای ۶ ساعت ۶:۳۰ نیز امکان پخش در سینماها را پیدا می‌کند یا خیر. از آنجا که تمامی دیدارهای تیم ملی در جام جهانی امسال در ساعات باصدا و آخر شب برگزار می‌شود، پخش مسابقات جام جهانی خلیج در اکران فیلم‌ها ایجاد نمی‌کند و از طرفی می‌تواند فرصتی برای جریان بخشی از خسارت‌های وارده به سینماداران در جنگ اخیر باشد.

افزایش تعداد انیمیشن‌ها در جشنواره فجر

تهیه‌کننده انیمیشن و مدیرعامل مجموعه سرگرمی مهوا، از احتمال افزایش تعداد آثار پویانمایی در جشنواره فیلم فجر امسال خبر داد و گفت: تیم‌های مختلفی در حال آماده‌سازی آثار خود برای حضور در این رویداد هستند و پیش‌بینی می‌شود جشنواره امسال نسبت به سال گذشته میزبان تعداد بیشتری انیمیشن باشد.

مهدی جعفری جوانزی در گفت‌وگویی با اشاره به جایگاه جشنواره فیلم فجر در سینمای ایران اظهار کرد: جشنواره فجر مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور است و برای فعالان حوزه انیمیشن نیز فرصتی مهم برای دیده شدن آثار، جلب نظر منتقدان و یافتن بازارهای داخلی و بین‌المللی به شمار می‌رود. به گفته او، در حال حاضر جشنواره‌ای با گستره و تأثیرگذاری فجر وجود ندارد که بتواند ظرفیت‌های صنعت انیمیشن ایران را به شکل گسترده معرفی کند. جعفری درباره نحوه داوری آثار انیمیشن نیز تأکید کرد که انیمیشن باید همانند سایر آثار سینمایی در بخش‌های مختلف سفور ارزیابی قرار گیرد. وی گفت: اهنگسازی، کارگردانی، نویسندگی، جلوه‌های بصری و سایر بخش‌های فنی در انیمیشن به همان اندازه سینمای ژانل اهمیت دارند و شایسته داوری در کنار دیگر آثار سینمایی هستند. این تهیه‌کننده همچنین خواستار توجه بیشتر به نقش دوبله‌های انیمیشن شد و افزود: دوبله‌ها با استفاده از صدا به شخصیت‌ها جان می‌بخشند و گاهی حتی دشواری کار آن‌ها از بازیگران سینما بیشتر است. به همین دلیل می‌توان برای آن‌ها نیز جایگاهی در بخش‌های رقابتی جشنواره در نظر گرفت. جعفری با اشاره به استفاده از چهره‌های شناخته‌شده در دوبله آثار انیمیشنی اظهار کرد: تجربه نشان داده است که مخاطبان کودک و نوجوان ارتباط بهتری با دوبله‌های حرفه‌ای برقرار می‌کنند و به همین دلیل تولیدکنندگان به سمت استفاده بیشتر از صدایگان تخصصی این حوزه حرکت کرده‌اند. او درباره جایگاه بین‌المللی انیمیشن ایران نیز گفت: انیمیشن ایران در سال‌های اخیر به یک صنعت خوشنام در منطقه و جهان تبدیل شده است.

آثاری مانند «چه زرزگ» و «پسر دلفینی» توانسته‌اند در بازارهای خارجی حضور موفقی داشته باشند و مسیر ورود به عرصه‌های جهانی را هموار کنند. این فعال حوزه انیمیشن حمایت‌های دولتی، سرمایه‌گذاری و توسعه بازارهای بین‌المللی را سه عامل مهم در رشد این صنعت دانست و افزود: دولت می‌تواند با تسهیل حضور آثار ایرانی در جشنواره‌ها و بازارهای جهانی، زمینه معرفی بهتر انیمیشن ایران را فراهم کند.

همچنین هرچه سرمایه‌گذاری بیشتری در این حوزه صورت گیرد، امکان تولید آثار باکیفیت‌تر و رقابت‌پذیرتر افزایش خواهد یافت. جعفری درباره وضعیت اکران انیمیشن «فسانه سپهر» نیز گفت: این اثر به دلیل هم‌زمانی با برخی رویدادها و تعطیلی‌های مقطعی، با شرایط ایده‌آلی رویه‌رو نبود، اما با وجود محدودیت‌ها توانست فروش قابل قبولی را تجربه کند. او در پایان از تولید چهار پروژه جدید انیمیشنی در مجموعه مهوا خبر داد و اظهار کرد: این آثار عمدتاً با موضوع تاریخ معاصر در حال تولید هستند.

همچنین انیمیشن سینمایی «چه‌های جنگ» که به موضوع دفاع مقدس و جنگ ۱۲ روزه می‌پردازد، مراحل پایانی تولید خود را پشت سر می‌گذارد و تلاش می‌شود برای حضور در جشنواره فیلم فجر امسال آماده شود.